

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๑๐๔/ ๓๓๗๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ✓
รหัสเรื่อง : ส24357
ภาค ๒๒
ส.ย. 256๓
วันที่ : ๒1 มิ.ย. 60
เวลา : 10:07
ที่ : ๘325/60
ส. ๒ มีค.

สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๙๖๒ ถนนกรุงเกษม กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง สรุปผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยโดยสถาบัน IMD ปี ๒๕๖๐

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ นร ๑๑๐๔/๓๐๖๓
ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ และเอกสารแนบ จำนวน ๑๐๐ ชุด

ด้วย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ขอเสนอ
เรื่อง สรุปผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยโดยสถาบัน IMD ปี ๒๕๖๐ มาเพื่อ
คณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

สศช. ขอเสนอเรื่อง สรุปผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย
โดยสถาบัน IMD ปี ๒๕๖๐ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องที่เสนอดังกล่าวนี้นายกรัฐมนตรีได้เห็นชอบ
ให้มีการเสนอเข้าคณะรัฐมนตรี เพื่อให้มีการประชาสัมพันธ์ในความก้าวหน้าชัดเจนมากยิ่งขึ้น (ดังมีรายละเอียด
ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย) ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี
พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔

๒.สาระสำคัญ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ขอนำเรียนสรุปผล
อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยของสถาบันการจัดการนานาชาติ (International Institute for
Management Development : IMD) ซึ่งได้ประกาศผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย
ปี ๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และมีประเด็นที่สำคัญรวม ๔ เรื่อง สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๒.๑ ผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันโดยสถาบัน IMD ในปี ๒๕๖๐

ในปี ๒๕๖๐ IMD ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของเขตเศรษฐกิจทั่วโลก
จำนวน ๖๓ ประเทศ โดยใช้เกณฑ์ชี้วัดในการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันรวมทั้งสิ้น ๓๔๖ ตัวชี้วัด (รวม
ตัวชี้วัดประเภท Hard Data, Survey Data และ Background Information) ใน ๔ กลุ่มปัจจัยหลัก ประกอบด้วย
๑) สมรรถนะทางเศรษฐกิจ (Economic Performance) ดัชนีย่อย ๘๓ ตัวชี้วัด ๒) ประสิทธิภาพของภาครัฐ
(Government efficiency) ดัชนีย่อย ๗๔ ตัวชี้วัด ๓) ประสิทธิภาพของภาคธุรกิจ (Business Efficiency)
ดัชนีย่อย ๗๔ ตัวชี้วัดและ ๔) โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ดัชนีย่อย ๑๑๕ ตัวชี้วัด ด้วยน้ำหนักคะแนนร้อยละ
๒๕ เท่ากันทั้ง ๔ กลุ่มเกณฑ์ชี้วัด แม้ว่าจะมีจำนวนดัชนีย่อยของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

ภาพรวมผลการจัดอันดับในปี ๒๕๖๐ ปรากฏว่าฮ่องกงและสวิตเซอร์แลนด์ยังคง
ครองอันดับที่ ๑ และ ๒ ในขณะที่สิงคโปร์แซงหน้าสหรัฐอเมริกาขึ้นมาอยู่อันดับที่ ๓ (อันดับที่ ๔ ในปี ๒๕๕๙)
และสหรัฐอเมริกาอันดับตกลงมาอยู่อันดับที่ ๔ (อันดับที่ ๓ ในปี ๒๕๕๙) สำหรับประเทศไทยอันดับดีขึ้นมาเป็น
อันดับที่ ๒๗ (จากอันดับที่ ๒๘ ในปี ๒๕๕๙)

ปี ๒๕๖๐ IMD ได้จัดอันดับประเทศในกลุ่มอาเซียน ๕ ประเทศ ประกอบด้วย สิงคโปร์ มาเลเซีย ไทย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย สำหรับภาพรวมของผลการจัดอันดับประเทศในอาเซียน ส่วนใหญ่มีอันดับดีขึ้นโดยไทยมีอันดับสูงขึ้น ๑ อันดับ มาอยู่ในอันดับที่ ๒๗ (อันดับที่ ๒๘ ในปี ๒๕๕๙) โดยมีผลคะแนนรวมที่สูงขึ้นเป็น ๘๐.๐๙๕ คะแนนจาก ๗๔.๖๘๑ คะแนน ในปี ๒๕๕๙ และยังเป็นอันดับ ๓ ในอาเซียน รองจาก สิงคโปร์ และมาเลเซีย ผลการจัดอันดับสิงคโปร์มีอันดับดีขึ้น ๑ อันดับ ขึ้นมาอยู่ในอันดับที่ ๓ (อันดับที่ ๔ ในปี ๒๕๕๙) ฟิลิปปินส์มีอันดับดีขึ้น ๑ อันดับ ขึ้นมาอยู่ในอันดับที่ ๔๑ (อันดับที่ ๔๒ ในปี ๒๕๕๙) และอินโดนีเซียมีอันดับดีขึ้น ๖ อันดับ ขึ้นมาอยู่ในอันดับที่ ๔๒ (อันดับที่ ๔๘ ในปี ๒๕๕๙) แต่มาเลเซียมีอันดับตกลง ๕ อันดับ มาอยู่ในอันดับที่ ๒๔ (อันดับที่ ๑๙ ในปี ๒๕๕๙) นอกจากนี้ประเทศไทยมีอันดับสูงกว่าประเทศสำคัญในเอเชียคือ เกาหลีใต้ที่มีอันดับที่ ๒๙ คงเดิม

๒.๒ ความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยปี ๒๕๖๐ ตามกลุ่มตัวชี้วัด ๔ กลุ่ม

การวิเคราะห์ปัจจัยหลักทั้ง ๔ กลุ่มที่ใช้ในการจัดอันดับปี ๒๕๖๐ พบว่า ปัจจัยด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจและประสิทธิภาพของภาครัฐมีอันดับสูงขึ้นถึง ๓ อันดับ โดยปัจจัยด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจนั้นเป็นปัจจัยหลักที่ไทยมีอันดับดีที่สุด คืออยู่ในอันดับที่ ๑๐ ในขณะที่ปัจจัยหลัก ด้านประสิทธิภาพของภาครัฐกิจและด้านโครงสร้างพื้นฐานโดยรวมมีอันดับคงที่แม้ว่าองค์ประกอบย่อยสำคัญได้รับการจัดอันดับดีขึ้น อาทิ ประสิทธิภาพและผลิตภาพ การบริหารจัดการภาครัฐกิจ สาธารณูปโภคพื้นฐาน และโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี

๒.๓ ประเด็น/ข้อสังเกตจากผลการจัดอันดับ

๒.๓.๑ อันดับความสามารถของประเทศไทยปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง ๓ ปี ติดต่อกัน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๐ โดยอันดับโดยรวมปรับตัวดีขึ้นจากอันดับ ๓๐ ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๘ ในปี ๒๕๕๙ และเป็นอันดับที่ ๒๗ ในปี ๒๕๖๐ นี้ โดยเฉพาะปัจจัยหลักด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจและด้านประสิทธิภาพของภาครัฐที่ปรับตัวดีขึ้น ๓ และ ๗ อันดับ ตามลำดับภายในระยะเวลา ๓ ปี โดยตัวชี้วัดที่มีอันดับดีขึ้น ครอบคลุมทั้งตัวชี้วัดที่ใช้ข้อมูลเชิงสถิติ (Hard Data) และตัวชี้วัดที่ใช้ข้อมูลจากการสำรวจความเห็น (Survey Data) จากผู้บริหารภาครัฐกิจ สะท้อนถึงการปรับตัวดีขึ้นของสภาวะเศรษฐกิจระดับมหภาค เสถียรภาพและความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และความเชื่อมั่นของนักธุรกิจต่อประสิทธิภาพการให้บริการภาครัฐรวมทั้งกฎระเบียบ/กฎหมายทางเศรษฐกิจที่เอื้อต่อการทำธุรกิจของภาคเอกชนมากขึ้น

๒.๓.๒ การที่ตัวชี้วัดที่ใช้ข้อมูลจากการสำรวจความเห็น (Survey Data) ปรับตัวดีขึ้นในภาพรวม สะท้อนความเชื่อมั่นของนักธุรกิจที่มีต่อสถานการณ์เศรษฐกิจและการพัฒนาภายในประเทศ โดยเฉพาะด้านประสิทธิภาพภาครัฐ โดยตัวชี้วัดที่ใช้ข้อมูลจากการสำรวจความเห็น (Survey Data) มีอันดับที่ดีขึ้น ๗๓ ตัวชี้วัด หรือร้อยละ ๖๑.๘ จากทั้งหมด ๑๑๘ ตัวชี้วัด โดยเฉพาะในระดับปัจจัยย่อยกลุ่มการบริหารสถาบัน เช่นตัวชี้วัด ต้นทุนของทุน (cost of capital) ปรับตัวดีขึ้น ๑๓ อันดับ มาอยู่ที่อันดับที่ ๑๔ (อันดับที่ ๒๗ ในปี ๒๕๕๙) และตัวชี้วัดการปรับตัวของนโยบายภาครัฐ (Adaptability of government policy) ปรับตัวดีขึ้น ๙ อันดับ มาอยู่ที่อันดับที่ ๑๐ (อันดับที่ ๑๙ ในปี ๒๕๕๙) และกลุ่มกฎหมายด้านธุรกิจ เช่น ตัวชี้วัดการคุ้มครองตลาด (Protectionism) ปรับตัวดีขึ้น ๑๒ อันดับ มาอยู่ที่อันดับที่ ๓๐ (อันดับที่ ๔๒ ในปี ๒๕๕๙) และตัวชี้วัดผลกระทบของเงินอุดหนุนต่อการแข่งขันอย่างเป็นธรรมและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Subsidies) ปรับตัวดีขึ้น ๙ อันดับ มาอยู่ที่อันดับที่ ๑๖ (อันดับที่ ๒๕ ในปี ๒๕๕๙) รวมทั้งตัวชี้ในเรื่องขั้นตอนการเริ่มดำเนินการธุรกิจที่ดีขึ้นเป็นอันดับที่ ๒๕ (อันดับที่ ๓๕ ในปี ๒๕๕๙) เป็นต้น .

๒.๓.๓ ตัวชี้วัดที่ปรับตัวดีขึ้นสะท้อนการส่งสัญญาณการฟื้นตัวของภาคการค้า บริการ และการลงทุน โดยในกลุ่มตัวชี้วัดที่อันดับปรับตัวดีขึ้นสูงสุด ๑๐ ตัวแรก มี ๘ ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง โดยตรงกับด้านการค้าบริการและการลงทุน ประกอบด้วย การเติบโตค่าใช้จ่ายการบริโภคครัวเรือน (Household consumption expenditure - real growth) มูลค่าบริการการค้า (Balance of commercial services) มูลค่าการลงทุนในประเทศ (Balance of direct investment flows) มูลค่าการลงทุนนอกประเทศ (Direct investment flows abroad) ดัชนีตลาดหุ้น (Stock market index) การลงทุนด้านโทรคมนาคม (Investment in telecommunications) และความสามารถในการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ (Resilience of the economy)

๒.๓.๔ ตัวชี้วัดที่สะท้อนการลงทุนระหว่างประเทศที่เป็นภาพรวมอันดับลง มาก คือปรับตัวลดลง ๙ อันดับ มาอยู่อันดับที่ ๓๗ (อันดับที่ ๒๘ ในปี ๒๕๕๙) อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาระดับ ตัวชี้วัดพบตัวชี้วัดในด้านนี้ที่อยู่ในกลุ่มที่อันดับปรับตัวดีขึ้นสูงสุด ๑๐ รายการ ถึง ๓ ตัวชี้วัด ได้แก่ Direct investment flows abroad (%), Balance of direct investment flows (\$BN) และ Balance of direct investment flows (%) ที่ปรับตัวดีขึ้น ๑๔, ๒๖ และ ๒๖ อันดับ ตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันพบตัวชี้วัดที่อยู่ในกลุ่มปรับตัวด้อยลงมากที่สุด ๑๐ รายการ ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่ Direct investment flows inward (Inward FDI, %) และ Portfolio investment liabilities ที่ด้อยลง ๑๔ และ ๑๐ อันดับ ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนถึงการ ลงทุนจากต่างประเทศที่ลดลงมากในปี ๒๕๕๙ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นสภาวะเศรษฐกิจโลกและเป็นการลดลงจากฐาน ที่สูงในปี ๒๕๕๘

๒.๓.๕ ตัวชี้วัดที่แสดงถึงความเชื่อมั่นของนักธุรกิจที่มีต่อการให้บริการภาครัฐ มีอันดับดีขึ้นอาจเป็นมาจากการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการประกอบธุรกิจตามกรอบตัวชี้วัด Doing Business (DB) ของกลุ่มธนาคารโลก เช่น ตัวชี้วัด Ease of doing business ที่ปรับตัวดีขึ้น ๓ อันดับ มาอยู่ ที่อันดับที่ ๒๑ (อันดับที่ ๒๔ ในปี ๒๕๕๙) และ Creation of firms ที่ปรับตัวดีขึ้น ๒ อันดับ มาอยู่ที่อันดับที่ ๒๙ (อันดับที่ ๓๑ ในปี ๒๕๕๙) อย่างไรก็ตาม ยังพบบางตัวชี้วัดที่เชื่อมโยงกับ DB แต่ยังไม่ปรับตัวดีขึ้น เช่น จำนวน วันในการจัดตั้งบริษัท (Start-up days) ที่อยู่ในอันดับที่ ๕๕ ปรับตัวลดลง ๒ อันดับ (จากอันดับที่ ๕๓ ในปี ๒๕๕๙) เนื่องจากช่วงเวลาการเก็บข้อมูลของ IMD (ก.พ.-เม.ย.) เป็นช่วงที่กระบวนการปรับปรุง สภาพแวดล้อมในการประกอบธุรกิจตามกรอบ DB ยังไม่แล้วเสร็จ หรืออยู่ในช่วงเริ่มต้น ของการปรับใช้ โดยที่ส่วน หนึ่งของการปรับปรุงขั้นตอนและกระบวนการตามตัวชี้วัด DB มีกำหนดการแล้วเสร็จในเดือนพฤษภาคม จึงคาดได้ ว่าตัวชี้วัด IMD ที่สอดคล้องกับ DB จะปรับตัวดีขึ้นในผลการจัดอันดับในปี ๒๕๖๑

๒.๓.๖ ตัวชี้วัดด้านการเข้าถึงสินเชื่อโดยรวมมีอันดับลดลง การเข้าถึงสินเชื่อ เป็นเงื่อนไขสำคัญและรัฐบาลได้ดำเนินนโยบายในเชิงรุกอย่างต่อเนื่องนั้นมีอันดับลดลงแม้ว่าโดยรวมจะอยู่ ในอันดับที่ค่อนข้างดี ปัจจัยย่อยที่มีอันดับลดลง ได้แก่ กฎระเบียบทางการเงินและการธนาคารลดจาก อันดับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๕๙ มาเป็นอันดับที่ ๑๗ เช่นเดียวกับการบังคับใช้ให้เป็นไปตามกฎระเบียบและการเข้าถึง สินเชื่อมีอันดับลดลง จึงต้องมีการกำกับดูแลให้มีเงื่อนไขที่สอดคล้องทั้งเป้าหมายในเรื่องประสิทธิภาพและ เสถียรภาพของภาคการเงิน ทั้งนี้ คาดว่าการดำเนินการในการปรับปรุงกฎระเบียบทางการเงินและการธนาคาร (Regulatory Guillotine) โดยธนาคารแห่งประเทศไทยจะส่งผลให้อันดับในด้านนี้ดีขึ้นในปี ๒๕๖๑

๒.๓.๗ กลุ่มตัวชี้วัดด้านโครงสร้างพื้นฐานยังอยู่ในอันดับที่ด้อย และระดับ ปัจจัยย่อยบางรายการถูกปรับอันดับลง จึงจำเป็นต้องกำกับดูแลให้การดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเป็นไป ตามเป้าหมายที่กำหนดอย่างจริงจัง กล่าวคือปัจจัยหลักด้านโครงสร้างพื้นฐานรวมอยู่ในอันดับที่ ๔๙ คงเดิม แต่

ระดับปัจจัยย่อยมี ๓ กลุ่มที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ กลุ่มโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ อยู่ในอันดับที่ ๔๘ ต่ำลง ๑ อันดับ (อันดับที่ ๔๗ ในปี ๒๕๕๙) กลุ่มสุขภาพและสิ่งแวดล้อมอยู่ในอันดับที่ ๕๗ ต่ำลง ๕ อันดับ (อันดับที่ ๕๒ ในปี ๒๕๕๙) และกลุ่มการศึกษาอยู่ในอันดับที่ ๕๔ ต่ำลง ๒ อันดับ (อันดับที่ ๕๒ ในปี ๒๕๕๙) โดยเฉพาะการศึกษาด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และภาษาอังกฤษที่ยังด้อยอยู่มาก ในขณะที่กลุ่มสาธารณูปโภคพื้นฐานอันดับดีขึ้น ๑ อันดับเป็นอันดับที่ ๓๔ (จากอันดับที่ ๓๕) และกลุ่มโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีดีขึ้นเป็นอันดับที่ ๓๖ (จากอันดับที่ ๔๒)

๒.๓.๘ ในปีนี้ IMD ได้เพิ่มตัวชี้วัดขึ้นมาใหม่ ๔ รายการ สะท้อนความสามารถในการปรับตัวเข้ากับเทคโนโลยีดิจิทัลของภาคธุรกิจไทยที่ยังต้องเร่งปรับตัว ได้แก่ ๓.๑.๑๑ Use of digital tools and technologies, ๓.๔.๐๘ Use of big data and analytics, ๓.๕.๐๖ Digital transformation in companies และ ๔.๒.๑๑ Digital/ Technological skills ซึ่งประเทศไทยได้อันดับที่ ๔๘, ๓๓, ๓๓ และ ๕๐ ตามลำดับ

๒.๔ แนวทางการดำเนินการต่อไป

การจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันโดยสถาบัน IMD (และ WEF) ใช้ข้อมูลทั้งทางสถิติและข้อมูลการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารในภาคธุรกิจเอกชน ดังนั้นการกำหนดแนวทางเพื่อยกระดับขีดความสามารถของประเทศไทย เพื่อให้ทุกภาคส่วนร่วมกันผลักดันให้มีผลอันดับที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องในระยะต่อไป ควรดำเนินการทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับการปรับปรุงเรื่องการจัดเก็บรวบรวมสถิติที่มีความถูกต้องสมบูรณ์ และทันเวลา และการแก้ปัญหาในด้านต่าง ๆ ที่เป็นสถานการณ์จริงของการพัฒนาประเทศ รวมทั้งการสร้างความรู้ความเข้าใจกับนักธุรกิจและกลุ่มประชาชนต่างๆ ให้รู้และเข้าใจผลของงานและการทำงานของรัฐบาล รวมทั้งผลักดันให้หน่วยงานเจ้าภาพที่รับผิดชอบแต่ละตัวชี้วัดมีแผนงาน/โครงการ/มาตรการ การดำเนินงานที่ชัดเจนในการปรับปรุงเงื่อนไขต่างๆ ของตัวชี้วัดแต่ละตัว ดังนี้

๒.๔.๑ สศช. ดำเนินการจัดทำภาพรวมอันดับความสามารถในการแข่งขันที่สะท้อนโดย ๓ สถาบัน (WEF, IMD, WB) โดยมีการกำหนดเป้าหมายอันดับความสามารถในการแข่งขันในอนาคต เพื่อเป็นเป้าหมายในการบริหารจัดการในเชิงนโยบายและการกำกับดูแลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการของหน่วยงานที่รับผิดชอบในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้ ในการบริหารจัดการเพื่อให้อันดับความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้นพิจารณาจัดกลุ่มการดำเนินการ โดย (๑) การกำกับดูแลการจัดทำข้อมูลให้มีความสมบูรณ์และทันต่อเหตุการณ์ รวมทั้งการสร้างความรู้ความเข้าใจกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถสะท้อนสถานการณ์ที่แท้จริงและป้องกันไม่ให้ความบกพร่องในเชิงข้อมูลส่งผลเสียต่อการจัดอันดับ (๒) บริหารจัดการให้กลุ่มที่มีอันดับในระดับดีสามารถคงอันดับไว้ได้หรือปรับตัวดีขึ้น อาทิ ตัวชี้วัดที่สะท้อนอัตราการว่างงาน รายได้จากการท่องเที่ยว current account balance adaptability of government policy และ government budget surplus/deficit (%) (๓) การแก้ปัญหาพื้นฐานในด้านโครงสร้างพื้นฐานซึ่งเป็นกลุ่มที่มีอันดับในแข่งขันต่ำอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ด้านสุขภาพและสาธารณสุข และด้านการศึกษา และ (๔) การสร้างความรู้ความเข้าใจถูกต้องในกลุ่มภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกฎระเบียบรวมทั้งการปฏิรูปที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายที่กำลังเกิดขึ้น อาทิ ด้านการแข่งขันทางการค้า การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น

๒.๔.๒ เร่งสร้างความเชื่อมั่นแก่นักลงทุนถึงโอกาสจากการลงทุนและศักยภาพภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยเฉพาะการลงทุนในสาขาการผลิตและบริการเป้าหมาย พื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่พัฒนาเศรษฐกิจภาคตะวันออก และการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา เป็นต้น

๒.๔.๓ พัฒนาคุณภาพการศึกษาไทยให้สามารถสร้างองค์ความรู้สำคัญที่เป็นพื้นฐานหลักในการสร้างทักษะระดับสูงของแรงงาน โดยเฉพาะด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพของกลไกและรูปแบบที่ใช้ในการพัฒนาคุณลักษณะและระดับทักษะการทำงานให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและสอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีดิจิทัล และการเกิดธุรกิจใหม่ๆ ที่กำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว

๒.๔.๔ พัฒนาความสามารถในการสร้างและใช้นวัตกรรมเพื่อเสริมประสิทธิภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ โดยส่งเสริมให้ภาคเอกชนเป็นผู้นำการลงทุนวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมมากขึ้น และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมให้เกิดสังคมผู้ประกอบการ นวัตกรรม (Tech Start up) และการพัฒนาและป้องกันทรัพย์สินทางปัญญา การโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับนวัตกรรมในอนาคต ทั้งการปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง การสร้างแรงจูงใจให้เอกชนลงทุนวิจัยและพัฒนานวัตกรรม รวมทั้งการผลิตและพัฒนาบุคลากรรองรับการพัฒนา นวัตกรรม ตลอดจนส่งเสริมให้ภาครัฐและเอกชนมีการจัดซื้อจัดจ้างนวัตกรรมที่ผลิตในประเทศให้มากขึ้น โดยเร่งผลักดันโครงการสำคัญๆ เช่น ผลักดันให้เกิด พ.ร.บ. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ... เร่งผลักดันสินค้าให้มีมาตรฐานเพื่อเข้าสู่บัญชีสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมไทยเพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถจัดซื้อจัดจ้าง นวัตกรรมไทย ปรับกฎระเบียบอื่นๆ อาทิ กฎระเบียบให้สามารถสนับสนุนทุนวิจัยในภาคเอกชน หรือ/และ ส่งเสริมให้เอกชนทำวิจัยของรัฐได้ สนับสนุนให้เอกชนลงทุนจัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่ออนาคต เช่น ด้านอวกาศ พลังงานและระบบอัตโนมัติ และระบบราง ฯลฯ และส่งเสริมให้เกิดการประยุกต์ใช้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในโครงการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

๒.๔.๕ พัฒนาระบบบริการสุขภาพที่มีคุณภาพให้ทั่วถึงมากขึ้นและการดูแลสภาพแวดล้อมเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีและการพัฒนาที่ยั่งยืน เช่น การเพิ่มจำนวนบุคลากรทางการแพทย์ต่อประชากรให้เพียงพอ การลงทุนในเครื่องมือทางการแพทย์ให้กระจายไปในพื้นที่ต่าง ๆ หรือมีการใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างเหมาะสม การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การปรับเปลี่ยนรูปแบบการคมนาคมขนส่งให้สัดส่วนการขนส่งทางรางและทางน้ำเพิ่มขึ้น และการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

๒.๔.๖ สร้างความรู้ความเข้าใจแก่ภาคธุรกิจและบุคคลทั่วไปอย่างต่อเนื่องถึงการทำงานของภาครัฐในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อให้ทุกภาคส่วนมีความเข้าใจที่ถูกต้องทันต่อเหตุการณ์การพัฒนาในประเทศและการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบต่าง ๆ รวมทั้งเข้าใจบทบาทของตนเองและแต่ละภาคส่วนที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๒.๔.๗ มอบหมายให้หน่วยงานเจ้าภาพรับผิดชอบแต่ละตัวชี้วัดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (competitiveness data set) โดยการทำงานร่วมกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ TMA และ สศช. มีการปรับปรุงระบบข้อมูลตัวชี้วัดให้ครบถ้วน ถูกต้อง แม่นยำและทันสมัยมากขึ้น พร้อมทั้งมีข้อเสนอแนะแผนงาน/โครงการ/มาตรการ ที่ชัดเจนสำหรับการปรับปรุงตัวชี้วัดความสามารถในการแข่งขันในทุกมิติและถูกสะท้อนไว้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานนั้น ๆ ตามความเหมาะสมเพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศในช่วงต่อไปอย่างเข้มแข็งต่อเนื่อง และมีผลสำเร็จเป็นรูปธรรมในปีต่อไป

๓. ข้อเสนอของส่วนราชการ

รับทราบสรุปผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยโดยสถาบัน IMD
ปี ๒๕๖๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายปรเมธี วิมลศิริ)

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๔๐๘๕ ต่อ ๕๖๐๑ โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๑๘๒๑-๒

อีเมล Suriyon@nesdb.go.th